De Buitenband

Orgaan van de Vereniging van Gepensioneerden ANWB

Negende jaargang
maart 1989
Verschijnt 4x per jaar

Eindredactie
Bram Roozendaal

Redactiecommissie
Tine den Boer
Koos van Drunen
Puck de Rover

Vaste medewerkers
Jaap Jaspersen
Paul van der Meij
Bram Mosheuvel
Ciska Paanakker
Jan v.d. Starre
Mario Wijnvoort

Produktie
Zet- en drukwerk
Den Haag Offset B.V.

Bestuur VG-ANWB
mw. F.J. Noordervliet, plv. voorzitter
J. van Drunen, vice-voorzitter
mw. J.C. Verniers, secretaris
mw. G.N. Borsje, 2e secretaris
P.C. Jurgens, penningmeester
W.O. de Jongh
A.S. Roozendaal, leden

Secretariaat
Jul. van Stolberglaan 180
2595 CM 's-Gravenhage
Tel. 070 - 85 01 93

Postrekening
t.n.v. Bestuur VG-ANWB
onder nr. 3816027

Kopij voor het juni-nummer uiterlijk 1 mei a.s. naar de redactie
Breitnerlaan 358
2596 HJ 's-Gravenhage
Tel. 070 - 28 06 29

REUNIE 18 MAART

Vergaderen met het karakter van een reünie. Op zaterdag 18 maart a.s.. Voor het eerst niet op een doordeweekse dag, omdat het Hoofdkantoor de groter geworden toeloop van ons senioren dan niet kan verwerken. Vanaf 10.30 uur staat de koffie klaar in het restaurant op de 6de etage. Omstreeks 11 uur begint daar de 10de Algemene Vergadering. Na het huishoudelijke deel is er een gastspreker van de Herstellingsoord Vereniging Dennenheuvel. Om half één gaan we voor het apéritief naar de Rotonde. Aansluitend voor de lunch naar de Edo Bergsmazaal. Het jaarverslag, de agenda en de toelichting daarop, staan op pag. 6-7.

KOM IN DE KAS

Toveren met techniek. Dat is het motto van de twaalfde editie van de tuinbouwpromotiedag 'Kom in de kas', ditmaal op zaterdag 1 april a.s. Een landelijke open dag van de Vereniging van Nederlandse Tuinbouw Studiegroepen, kortweg NTS en 300 tuinders in negen provincies, die hun warenhuizen open zetten. Voor iedereen met belangstelling voor groente, bloemen en planten een unieke gelegenheid om met de jongste productiemethoden en telersresultaten kennis te maken. Zie pag. 10.

VUURSTENEN

Voorbijgangers zien hem wel over de grond kruipen. De neus in het stuifzand van Kootwijk of Hierden. Een andere keer diep gebogen over de voren van ploegland in de Betuwe. Of op de knieën, zoals een bijziende kan zoeken naar een contactlens op een hoogpolig tapijt. Het is de gekte van Wim Rombout, voormalig Wegenwacht en District Chef van het Rivierenland. Zijn passie, archeologie. Nu precies 25 jaar lang en met verbluffend resultaat. Dozen vol vuurstenen werktuigen heeft hij vergaard. Een deel is uitgestald in het oude stationnetje van Kesteren. Een respectabele collectie vuistbijlen en dubbele rijen microliten. Ze liggen voor het oprapen. Wim Rombout verklapt het op pag. 4-5.

ANWB

Pensioen Privé

Ruim veertig jaar geleden, in 1946, toen Nederland nog druk bezig was 'te herrijzen' en variété- en andere bont samengestelde feestavonden met bal na aan de orde van de dag waren, zijn Jan Buis en Nettie de Mie onafhankelijk van elkaar naar het gebouw van de toenmalige Haagse Dierentuin gegaan. Hij met een toegangskaartje van z'n zuster, zij met zo'n biljetje van een collega van kantoor. 'Het was een feestavond van de Scheveningse voetbalvereniging,' herinnert Jan zich. De rest laat zich snel vertellen. Ze zagen elkaar, maakten kennis, dansten samen en hij bracht haar netjes thuis met een afspraak op zak. Ze bleken trouwens dichtbij elkaar te werken. Jan bij het ministerie van Landbouw en Visserij, Nettie bij de Geneeskundige Hoofdinspectie. Dat leidde tot herhaalde lunchontmoetingen in een Haags établissement met koffie en koek. Op 25 februari

1949 zijn ze getrouwd. En daar Jan Buis inmiddels zijn staatsdiploma boekhouden had gehaald en via de KLM bij de ANWB in dienst was gekomen, eerst als Chef Kostenbewaking en al gauw als Chef Financiële Administratie, figureert het tweetal in deze rubriek. Veertig jaar getrouwd en gezegend met een zoon en drie kleinkinderen. Jan Buis is pas 65, maar verliet de Bond reeds op 58-jarige leeftijd met de 'super-vut-groep'. Sindsdien vult hij zijn dagen op allerplezierigste wijze. De eerste jaren vertegenwoordigde hij de ANWB nog in het CBR. Ook voert hij de administratie voor het ingenieursbureau van zijn zoon en verschillende verenigingen. Maar in zijn vrije tijd is hij doende met fotografie (altijd al z'n hobby geweest) en drukt hij zowel in zwart/wit als kleur af, en is hij verdienstelijk aan het aquarelleren. De kunst heeft beiden in de greep. Nettie is heel creatief, boetseert, tekent naar model en maakt fantastische en zeer decoratieve sprookjesfiguren. 'Ik doe dit eigenlijk sinds ik kleinkinderen heb. Ik had het idee, als ze komen, moet ik iets met ze kunnen doen. Ik voel me dan vijf, zes jaar jonger.'
Met het hele stel (9, 7 en 4 jaar) is ook het robijnen huwelijksfeest gevierd. In een bungalow met zo'n subtropisch zwembad.

Hans (68) en Sophie van Hilten (70), hun leven lang woonachtig in Scheveningen, konden elkaar nauwelijks anders ontmoeten dan op het strand. 'Met weinig aan,' grinnikt Hans bij de herinnering. Zij heette toen nog Sophie Roeper Bosch, was in '43 als arts afgestudeerd en werkte in die kwaliteit op de consultatiebureaus van de Haagse Kruisverenigingen. De kinderen die ze daar zag, hebben zelf weer kinderen en soms kleinkinderen. De laatste twintig jaar werkte ze nog uitsluitend in Scheveningen, waar ze bekend staat als 'oma dokter'.

Een dokter in huis is voor Hans van Hilten nooit vreemd geweest. Zijn vader was het en zijn zwager. Maar zelf werkte hij liever met grover gereedschap dan stetoscoop, spatel en injectienaald. Hij volgde de MTS en kon zich met zijn technische knobbel in de oorlog voor de illegaliteit nuttig maken op een falsificatiecentrale ('een woeste periode', zoals hij zegt). Eenmaal ontwaakt uit de bevrijdingsroes begon hij via een baantje bij Polygoon Profilti en een ingenieursbureau, al snel voor zichzelf. Als 'kleine middenstander' met het in Den Haag al snel bekende constructiebedrijf 'Minitruck'. Hij bouwde voor de melkslijters van de Sierkan de 'motorhond', de motordriewielers, die menigeen zich zal herinneren. In die tijd knutselde hij ook een kampeerwagen in elkaar. In 1956 reed hij ermee Nederland door en de grens over. Een pionier, die ook nog een voortrekker werd in de Nederlandse Caravan Club, in derredactiecommissie werd gepraat van het blad Caravan en in 1970 de hele handel meenam naar de KCK, de Kampeer & Caravan Kampioen van de ANWB. Onder het hoofdredacteurschap van Joop Karsemeijer was hij de caravanspecialist, de 'caravanner nummer 1 van Nederland', zoals hij alom werd gewaardeerd. Hij is ook de uitvinder van de campingkaartjes in de KCK, waarmee de lezers hun eigen toeristische kampeerkartoteek kunnen samenstellen. Daarmee is hij nog steeds in de weer. Want trekken met de caravan blijft

voor hem en Sophie de geliefdste vrije tijdsbesteding. Met de nadruk op dat vrije. Want Sophie 'neemt nog waar' en doet nog enige gespreksgroepen op het terrein van sociaal-pedagogie. En Hans heeft, sinds hij in 1984 met vut ging, de KCK en het bedienen van de lezers niet los kunnen laten. Misschien neemt hij op 2 april echt een vrije dag. Dan zijn ze precies 40 jaar getrouwd. Vieren? Met de drie stel kinderen en de zeven kleinkinderen? Een zaak van de agenda's op elkaar afstemmen. 'Dat zien we wel'. Want oh, gepensioneerden zijn privé zo druk bezig.
Van Tine Meijer-Meurs kon je dat ook altijd zeggen. Zij is de secretaresse van onze vereniging geweest vanaf het eerste uur. Ze hield dat vol tot 1986. Pionierde ook met de Buitenband en trok zich pas uit het bestuur terug tot de leeftijdsgrens haar dwong. In het bedrijf is ze behalve chef typekamer, de secretaresse geweest van de directeuren Boost en Backer. En nu wordt ze tachtig. Op 9 april a.s. Ik wens haar nog vele goede jaren in ons midden.
Die wens gaat ook naar de heer J.S. Meyer in Oosterhout, ooit een van de financiële experts van de ANWB. Zijn lengte bezorgde hem in de wandelgangen de bijnaam 'de sneeuwman'. Op 24 april bereikt hij de leeftijd der sterken. Van harte en gezondheid.
Ro.

GEDACHTE

RETROSPEKT

Verkleind deint het schip
aan de einder. Een zacht silhouet
niet meer dan een dofblauwe stip
Een flauwe rimpeling. Retrospekt

Hij eens de krachtige kapitein
op de brug turend over het water
dat breekt op de boeg. Hij kwijnt
als een gevangen vis aan de kade

Stijf en moe is zijn lijf
Ouderdom stootte hem uit de kring
van varensgezellen. Hij zwijgt
als hij dat stipje ziet. Herinnering

Tine den Boer

AFSCHEID VAN MR A.K. FABER

'WE ZULLEN JE HARTELIJKE SCHATERLACH MISSEN'

'Hij zou nooit een loftoespraak gedoogd hebben'. Dat zei de oudste van zijn studievrienden bij de crematie van mr Arjen Kees Faber. Maar die donderdagmiddag van de 16de februari, toen zoveel van zijn vrienden en collega's in de kleine aula van Ockenburg stonden, waren de woorden van dank, erkentelijkheid en bewondering onvermijdelijk. Vele tientallen waren gekomen om afscheid te nemen en hardop of voor zichzelf te zeggen, welk een bijzonder mens en buitengwone persoonlijkheid Arjen is geweest. Zijn jaar- en studiegenoten van het Amsterdamse Unitas en het daarin gegroeide college Arcus. De directieleden Jouwen, Barkhof en Olland van de Koninklijke Nederlandse Toeristenbond, zijn opvolgster bij de ANWB als Chef Juridische Ledenservice mr Sylvia den Ouden en vele oud-collega's. En natuurlijk bestuur en leden van de Vereniging van Gepensioneerden, waarvan hij ruim drie jaar de voorzitter was.

Zijn studievrienden, o.w. de arts Wolf Kotek, wiens mentor Arjen is geweest, gewaagden van zijn invloed in de studentenkring en het altijd bijeen gehouden college. 'Arjen trad nooit op de voorgrond, maar was er wel de centrale figuur.' Ook ANWB-hoofddirecteur mr P.A. Nouwen duidde zijn invloed en betekenis. Hij zei, dat niet de lengte van het leven daarvoor bepalend is. Arjen Faber mocht immers maar 69 jaar worden. 'Maar met zijn scherpzinnigheid als jurist, zijn betrokkenheid bij de maatschappij en zijn grote sociale bewogenheid heeft hij zich altijd ingezet voor het leven van de mensen. In zijn 16 bondsjaren ontwikkelde hij het juridisch maandblad Verkeersrecht en vertegenwoordigde hij de ANWB in de wereldverkeerscommissie van de AIT. Naderhand vonden de gepensioneerden in hem een warm pleitbezorger.'

Mw. F.J. Noordervliet, in de laatste bestuursveragdering nog door Arjen als plv. voorzitter voorgedragen, onderstreepte dat in haar afscheidswoord, door er o.m. aan te herinneren hoe de OVGO, de overkoepelende organisatie van gepensioneerden, van zijn kennis gebruik maakte. Maar vooral richtte zij zich tot hem als mens: 'Geboorte en sterven behoren tot ons leven. Daar kunnen we niet aan voorbij gaan. Maar je heengaan heeft ons diep geschokt. We zullen je hartelijke schaterlach missen en je vriendschap. Je was zo'n compleet mens. Maar we proberen in je geest verder te gaan.'

Hij zou geen loftoespraak hebben gedoogd. Maar de woorden van warmte vielen niet te ontwijken. Evenmin de woorden van troost voor Wim Bernard, die langer 25 jaar zijn leven heeft gedeeld en zijn trouw en liefde heeft ondervonden. Hij en ook wij van de VG-ANWB moeten het verder zonder Arjen Faber doen.

Ro.

VAN DE BESTUURSTAFEL

Zoals wij u in een spoedbericht reeds hebben laten weten, is mr A.K. Faber op 13 februari j.l. overleden. Drie weken daarvoor, op 23 januari, heeft hij - ziek als hij reeds was - onze laatste bestuursvergadering voorgezeten. D.w.z. slechts de ochtendzitting. Zijn verminderde krachten stonden niet meer toe. Toen deelde hij ons mede zijn aktiviteiten voor de vereniging te moeten beëindigen. Nog in overleg met hem is toen besloten, dat mw. F.J. Noordervliet het voorzitterschap tot de Algemene Vergadering zal waarnemen.

In dezelfde bestuursvergadering werden kritische woorden gesproken over inhoud en taal van de als informatief bedoelde folder ten behoeve van het Sociaal Fonds. Bij het Bedrijfsmaatschappelijk Werk (BMW) zal op verbetering worden aangedrongen. Het is niet langer financieel verantwoord de Buitenband bij de ANWB (fotozetterij en huisdrukkerij) te laten maken. Gebleken is dat we voor minder dan de helft van de prijs, bij gelijkblijvende kwaliteit, terecht kunnen bij een commerciële drukkerij. Besloten is met Den Haag Offset B.V. in zee te gaan.

De mooie dagen komen weer voor een ijsje op een bankje.

GEEN VERHOGING PENSIOENTOESLAG

Het bestuur van het Pensioenfonds van de ANWB heeft besloten de pensioentoeslagen niet te verhogen. Het is namelijk van oordeel, dat het geschoonde prijsindexcijfer daartoe geen aanleiding geeft, daar van enige verhoging ten opzichte van 1987 nauwelijks sprake is. Het bestuur meent dat dit beeld ook in dit lopende jaar (1989) niet zal veranderen. Zoals bekend is onze vereniging niet in dit bestuur vertegenwoordigd.

OUD-AMBTENAREN IN ABP-RAAD

Gepensioneerde ambtenaren krijgen de mogelijkheid mee te spreken over hun pensioenen. Het ABP is namelijk voornemens een Raad van Gepensioneerden in te stellen, die tot taak krijgt het bestuur te adviseren in o.m. het beheer van het fonds en de toepassing van de Abp-wet. Tot nu toe moeten de ambtenaren, evenals de gepensioneerden uit het bedrijfsleven, hun invloed via de vakorganisaties uitoefenen.

DE PASSIE VAN WIM ROMBOUT

VUISTBIJLEN EN MICROLITEN UIT HET STENEN TIJDPERK

'Het is het avontuur. De spanning. Als je één microliet hebt gevonden, zo'n klein vuurstenen pijlpuntje of een vuurstenen mesje, weet je, dat er daar meer moeten zijn. En ja, dan de gedachte dat mensen van tienduizenden jaren geleden dat hebben bewerkt en gebruikt.'

Als het even lijkt, dat Wim Rombout gepassioneerd over zijn archeologische betrokkenheid spreekt, is dat in ons vraag- en antwoordspel een geforceerd incident. Het zoeken naar prehistorische relicten is al 25 jaar zijn passie. Dat wel. Maar Wim Rombout is ook een uit de klei getrokken Betuwnaar en een techneut met nuchtere en pragmatische eigenschappen. In zijn liefhebberij is hij ook geen hoogvlieger, die zo nodig een bekende Nederlander moet worden. Hij heeft nooit geprobeerd de sterren te grijpen om pijnlijk te ontdekken slechts het topje van de bomen te kunnen halen. Zoals Tjerk Vermaning is overkomen. We hebben beiden herinneringen aan de amateur uit Smilde, die in 1965 met meer dan honderd vuurstenen werktuigen de ongeschreven geschiedenis van Drenthe met 50.000 jaar verlengde en nog eens drie jaar later de bodem prehistorische voorwerpen ontfutselde, die aan Neanderthalers uit het jong acheuléen zijn toegeschreven. Maar met uitzondering van prof. Waterbolk in Groningen vond Vermaning onder de vakmensen, die er voor doorgeleerd hadden, slechts ongeloof. Bovendien, hoe kon die eenvoudige reparateur van landbouwmachines op het knollenland van Smilde bij honderden vinden, waarvoor professionele archeologen vergeefs de bodem hadden omgewoeld.

'Tjerk Vermaning was slim', zegt Wim Rombout. 'Die ging naar de aardappelmeelfabriek als er aardappels waren gerooid. De machines namen van alles mee. Ook stenen. In wat daar afval heette, heeft hij zijn vuistbijlen gevonden. Zo heeft iedereen zijn taktiek.'

Jij dus ook?

Zijn geheim komt er langs een omweg uit. Na het tweede kop koffie bij hem thuis in Rhenen en als we enkele uren later in het antieke stationnetje van Kesteren voor zijn uitstalkast staan. Dan hebben we het al gehad over zijn reizen naar de Dordogne en de Vézère en hoe hij daar in het rijkste gebied van de préhistorie met zijn vrouw Dicky en zijn beide jongens heeft gezocht. Want het hele gezin deelde in de jaren zestig en zeventig in zijn hobby.

'We hebben in Frankrijk gezocht onder de abri's aan de voet van de Vézère. En bij de boeren op het land, als er geploegd was. Dan stuurde ik Dicky erop uit - zij sprak beter Frans - om toestemming te vragen, of we daar mochten zoeken. Soms dacht een boer ons een plezier te doen, door voor ons nog een stuk land om te ploegen. Maar op vers geploegd land vind je niks. 't Land moet uitgeregend zijn. Dan liggen de steentjes er bovenop. Zo hebben we daar heel wat mooie pijlpuntjes gevonden en vuistbijlen.'

En in Nederland, op dezelfde wijze? Je had hier de groeve Kwintelooyen (halverwege Rhenen en Veenendaal) vlak bij de deur. Daar zijn immers de oudste werktuigen van ons land gevonden, van zo'n 150 tot 200.000 jaar geleden?

'Daar heb ik ook aan meegedaan. Maar wij gingen meestal naar de Veluwe. Daar liggen de steentjes voor het oprapen. Op de Speulderheide, in de grond van het Planken Wambuis. En op omgeploegd land bij Bemelen en Renkum. Ik ben lid van de Historische Vereniging Kesteren & Omstreken. Vrijwel elke zaterdag gaan we met een groepje van de vereniging op zoek in de Betuwe. Daar zit veel Romeins. In Maurik hebben we gegraven naar een Romeins castellum. Als er geploegd is, vinden we van alles.'

Als Dicky voor de middagboterham heeft gezorgd, gaan we in zijn BMW de Rijnbrug over naar 't vergeten stationnetje van Kesteren, waarvan je kunt zeggen, dat er architectonisch iets mee gedaan is. Wim heeft de sleutel van dit decoratieve gebouwtje uit 1885. De historische vereniging, waarvan hij ook bestuurslid is, heeft er de beschikking over gekregen. De inrichting is nog lang niet klaar, maar de drie meter lange vitrine van Rombout's vondsten uit het paleolithicum, het Oud Steentijdperk, staat opgesteld. Voorwereldlijke dieren hebben nooit zijn eerste belangstelling gehad. Toch is hij trots op de in de Franse Jura gevonden schedel van een holenbeer en de kaken en hoektanden van zo'n monster. De overige ruimte van drie verdiepingen getuigt echter van zijn archeologische interesse. Rijen vuursteenbijlen, verschillend van tint, afhankelijk van duur en vervuiling. Een geslepen bijl uit de jonge steentijd van Les Eyzies, de punt glanzend gepolijst door het gebruik. Mesjes uit het Magdaleniën. Schrapers, grote en kleine, ooit door jagervolk gebruikt om huiden te bewerken. 'Je kunt aan het voorwerp zien waar hij afgeslagen is, aan de slagbulten,' verklaart Rombout. En dan pakt hij het pronkstuk van de collectie, gevonden langs de Cher. Hij weet nog hoe die steen twee centimeter boven de aarde uitstak, hoe hij hem eruit peuterde en toen 'een plaatje van een vuistbijl' in de handen hield.

Thuis bij een doos vol microliten had ik al gevraagd, hoe je nu weet of ze echt zijn en

hoe oud? 't Antwoord is simpel: 'Daar heb je boeken voor.'
In zijn boekenkast lees ik titels als 'Twee miljoen jaren beschaving', 'Verleden Land' en 'De Romeinse Wereld'. Zijn belangstelling voor de schimmen en scherven van het verre verleden zijn op vele plaatsen decoratief aanwezig. Aan de muur reproducties van de grottekeningen van Lascaux, waarmee in 1963 zijn passie voor de ongeschreven geschiedenis werd gewekt. Op de schoorsteenmantel een minitatuur van 'den homme primitief', zoals Rombout kozend de cro-magnummens noemt, die beeldhouwer Dardé in reusachtige afmetingen heeft vereeuwigd bovenop de natuurlijke abri in Les Eyzies-de-Tayac, waar hij met zijn gezin, en toen de jongens niet meer meegingen, alleen met Dicky, alle grotten van het kalksteengebergte heeft bezocht. Boven de betimmerde toog van de zitkamer hangen antieke pistolen. Ze vertegenwoordigen een ander interesseveld, Wim's wonderlijke voorkeur voor 'voorladers'. Dat zijn het namelijk, evenals het stel geweren in de andere kamer. Nee, met krijgszucht heeft dat oorlogstuig niet te maken. Slechts met liefde voor antieke techniek. Reden waarom hij een tijdje terug een roestige landbouwtrekker van een boer kocht en eraan knutselt om hem voor koninginnedag of andere feestdagen voor de buurtkinderen aan het lopen te krijgen. En, dan is er nog de oude BSA achterin zijn garage. Daar wil hij ook nog eens op rijden, al is de herinnering aan de BSA uit zijn eerste Wegenwachtjaren geen plezierige.
'Oh man, dat was slecht hoor. Die motoren hadden enorme stugge banden en geen achterwielvering. De wegen hadden nog klinkerbestrating en de hele dag zat je te denderen op dat ding. Toen kreeg ik problemen. In 1959 moest ik met rugklachten de motor af. Ik heb toen het hele jaar auto's gekeurd met de technomobiel, die we toen hadden. En op 1 februari 1960 werd ik aangesteld als inspecteur met standplaats Gorcum.'

TWEE STREPEN

Maar ook zonder die rug en de gevolgde hernia-operatie zou Wim Rombout naar het hogere echelon zijn doorgestoten. Hij is zogezegd 'met de Wegenwacht meegegroeid'. Van zijn motorsurveillance tussen Zwolle en Hierden, via de auto en de inspectie in het Gelderse rivierenland, naar de functie van District Chef met twee strepen. Daartussen liggen 37 bondsjaren en de ontwikkeling van het wegverkeer.
'Toen ik in 1960 in Rhenen startte, waren daar 24 wegenwachten. Bij mijn afscheid ruim zeventig. 't Verkeer is sneller geworden, intensiever, gevaarlijker. Toen ik op de A12 begon te rijden, passeerden dagelijks 6 à 7000 auto's in 24 uur. Nu passeert daar het driedubbele.'
Van jongs af had hij iets met auto's. Al in Buren, waar hij als zoon van een kleine boer binnen de stadswallen opgroeide. De technische school in Tiel versterkte die belangstelling en de onvrijwillige episode van drie jaar en drie maanden politiële actie in het toenmalige Nederlands Indië. Hij was de monteur, die motoren en auto's aan de praat kreeg, waaruit geen leven meer was te halen. 'Dat bleek in die eerste jaren op de motor een goede leerschool voor de Wegenwacht, toen er niets was, toen je niet zomaar naar het magazijn kon gaan voor onderdelen en je alles moest improviseren.'

Eenmaal afgezwaaid en terug in Nederland was echter niet de Wegenwacht, maar de Rijkspolitie zijn eerste keus. Op 1 december 1949 werd hij feestelijk Buren binnengehaald. Een maand later stond hij in het Arbeidsbureau.
'Daar zegt de ambtenaar achter het loket, voor de Rijkspolitie hebben we kandidaten genoeg en voor de Wegenwacht ben je te klein. Ik zeg, wat maak je me nou. Als ik niet bij de Rijkspolitie kan, dan wil ik naar de Wegenwacht.' Na een week cursus van Bram Bosheuvel, stapte hij in het gele uniform op de gele Harley. Het was 20 februari 1950.
'Ja, aanpassingsmoeilijkheden had ik wel. Je had al die jaren in het leger gezeten. In kleine groepen op buitenposten. Daar had je een erg vrij leven. Hier begon het allemaal normaler te worden. Je moest een andere taal gebruiken. En de discipline was wel even anders. Je moest er schoon en piekfijn uitzien, de laarzen gepoetst. Dan sta je even te kijken.'
Op 1 mei 1987 is Wim Rombout met vut gegaan, een koninklijke onderscheiding op de revers en een vrij leven tegemoet met tijd voor alles waar zijn belangstelling naar uit gaat. 'Ik ben een hartstikke tevreden mens'.
Er is van alles om en in het huis te doen, in zijn garage, bij zijn kinderen, in de buurt en in het verenigingsleven. Bestuurslid in Kesteren, lid van de Archeologische Werkgemeenschap Nederland en lid van de Oudheidkamer Buren, waar hij op zomermiddagen eens per week als suppoost fungeert. En dan is er de onbedwingbare nieuwsgierigheid naar wat de bodem zou kunnen prijsgeven.
'Noem het een afwijkking,' zegt hij. Mensen zien ons op de knieën over de grond kruipen. Ze komen wel eens vragen, bent u iets verloren? En als je zegt, dat je een steentje zoekt van een centimeter, zien ze voor gek aan.' Maar dat zal Wim Rombout zo een zorg zijn.

Tekst en foto's
Bram Roozendaal

JAARVERSLAG 1988

Tijdens de Algemene Vergadering van vorig jaar, toen de Hoofddirecteur mr P.A. Nouwen ons toesprak. Helemaal rechts, staande, wijlen mr A.K. Faber.

Op 1 januari 1988 telde onze vereniging 271 leden en 20 begunstigers. Op 1 januari 1989 werden die aantallen respectievelijk 335 en 16. De ledenwerfcampagne aan het eind van 1987 heeft dus veel succes gehad en geresulteerd in een aanzienlijke groei. Helaas zijn ons door overlijden 14 leden ontvallen.
Het zittend bestuur had zich herkiesbaar gesteld, met uitzondering van de heren Van Dommelen en Hut. In de plaats van dhr. Hut had het bestuur mw. G.N. Borsje kandidaat gesteld. In de plaats van de penningmeester, dhr. Van Dommelen, werd dhr. P.C. Jurgens, die reeds als penningmeester ad interim fungeerde, als zijn opvolger voorgesteld.
Voorts stelde de voorzitter uitbreiding van het bestuur voor met mw. F.J. Noordervliet en dhr. A.S. Roozendaal. Voornoemde kandidaten werden met algemene stemmen als lid van het bestuur gekozen.
Na onderlinge verdeling van de funkties, overeenkomstig artikel 10 lid 3 van de Statuten, was het bestuur als volgt samengesteld:

Mr A.K. Faber	voorzitter
Dhr. J. van Drunen	vice-voorzitter
Mw. J.C. Verniers	secretaris
Mw. G.N. Borsje	2de secretaris
Dhr. P.C. Jurgens	penningmeester
Dhr. W.O. de Jongh	lid
Mw. F.J. Noordervliet	lid
Dhr. A.S. Roozendaal	lid/red. Buitenband

In 1988 kwam het bestuur achtmaal bijeen en wel op: 4 januari, 29 maart, 16 mei, 5 juli, 15 augustus, 17 oktober, 11 november en 12 december.

Onze jaarlijkse excursie werd op 23 augustus gehouden. Het aantal deelnemers bedroeg 144. Een record voor onze vereniging.
De tocht ging naar de provincie Utrecht. We reden 's morgens om 9.00 uur vanaf het parkeerterrein van het Hoofdkantoor te Den Haag met drie bussen. Op het Jaarbeursplein te Utrecht werden nog deelnemers opgehaald die de voorkeur hadden gegeven daar in te stappen. De tocht ging eerst naar het kasteeldorpje Haarzuilens, waar in restaurant De Vier Balken een kop koffie met gebak werd geserveerd. Vervolgens gingen we via een mooie route langs de Vecht naar Weesp, waar de rondvaartboot Moby Dick gereed lag voor een gezellige tocht over de idyllische Vecht. Aan boord werd een bittergarnituur geserveerd.

De lunch is altijd een gezellig hoogtepunt. Op de voorgrond dhr. Ruytenschildt, tegenover hem de dames Harmsen en Kolkert.

AGENDA VOOR DE TIENDE ALGEMENE VERGADERING

De 10de Algemene Ledenvergadering van de VG-ANWB wordt gehouden op zaterdag 18 maart a.s., aanvang 11.00 uur in het restaurant van het Hoofdkantoor van de ANWB.

1. Opening en mededelingen
2. Verslag van de 9de Algemene Ledenvergadering
3. Jaarverslag 1988 (zie deze pagina)
4. Financieel verslag 1988 en begroting 1989
5. Verslag van de kascommissie over 1988
6. Benoeming nieuwe kascommissie
7. Bestuursverkiezing
8. Jubileumexcursie 1989
9. Rondvraag
10. Sluiting

VAN DE VG-ANWB

Na terugkeer in de thuishaven brachten de bussen ons naar Utrecht, waar in restaurant Merevelt een uitgebreid diner werd genoten. Om goed 18.00 uur reden we weer richting Utrecht om de daar 's morgens ingestapte leden af te zetten. Vervolgens reden we naar Den Haag, waar we omstreeks 19.00 uur arriveerden. Het was, mede door het ons goed gezinde weer, een zeer geslaagde dag.

Het jaar 1988 overziende, stelt het bestuur vast, dat er reden is tot tevredenheid over de gang van zaken. Tot de uitgevoerde voornemens behoorde de enquête naar de leefsituatie van de tachtig-plussers onder onze leden. De resultaten daarvan zijn in De Buitenband van september '88 gepubliceerd.rDe vereniging heeft haar tot dusverre gebruikelijke aktiviteiten kunnen handhaven en zo aan haar doel kunnen beantwoorden (o.m. deelname aan de overleggroepen van de OVGO, de organisatie van gepensioneerden verenigingen). Als gevolg van voor 1988 opgelegde beperkingen in de door de ANWB vastgestelde subsidie, hebben wij onze aktiviteiten enigszins moeten aanpassen, ten einde te voorkomen dat onze reserves al te zeer zouden moeten worden aangesproken.

Wat het beleid voor 1989 betreft streeft het bestuur ernaar de financiële positie van de vereniging te handhaven, zonder dat dit ten koste gaat van de belangrijkste taken en aktiviteiten.
Op 29 maart vond de 9de Algemene Ledenvergadering plaats, als gebruikelijk ten hoofdkantore van de ANWB, die ons weer gastvrijheid bood met een drankje en lunch vooraf. Door de opkomst van het aantal leden bleek de beschikbare ruimte nauwelijks toereikend. Toen reeds was duidelijk dat de algemene vergadering van onze vereniging voortaan niet meer op een normale werkdag zou kunnen plaats vinden.
Het jaar 1989 is het jaar waarin onze vereniging 10 jaar bestaat. Het bestuur heeft gemeend hieraan een bijzonder reliëf te moeten geven. De ANWB heeft deze gedachte onderstreept door de toezegging van een extra subsidie. Hierdoor is het mogelijk geworden een tweedaagse excursie te organiseren.
Ook in 1988 verstrekte de ANWB zijn gepensioneerden een kerstpakket, waarvan de inhoud zeer gewaardeerd is. Onze leden stellen het voortzetten van deze traditie zeer op prijs.

Het Bestuur.

PRAATJE OVER DENNENHEUVEL

Alvorens we na sluiting van de Algemene Vergadering naar de Rotonde gaan voor een apéritief, krijgen we nog een educatief halfuurtje. De heer A. Zeegers, voorlichter van de Herstellingsoordvereniging Dennenheuvel, komt met ondersteuning van dia's iets vertellen over doel en zin van de verpleeghuizen Overbosch in Hilversum en Dennenheuvel in Ossendrecht. Leden van Dennenheuvel kunnen daar met voorrang en tegen gereduceerde dagprijzen na ziekte en/of operatie opknappen. Voor leden van de VG-ANWB staat het collectief lidmaatschap open. Voor leden beneden de 65 voor f. 64,- per jaar (na pensionering blijft dat bedrag onveranderd); voor de oudere leden, die niet eerder lid van Dennenheuvel zijn geweest, tegen f. 128,-per jaar.

TOELICHTING OP DE AGENDA

ad 2
Het verslag van de op 29 maart 1988 gehouden Algemene Vergadering is gepubliceerd in De Buitenband van juni van dat jaar.

ad 4

In 1988 namen t.o.v. 1987 de totale baten toe met ca. f. 5.000,--. Tengevolge van de contributieverhoging per 1 januari 1988 met f. 5,- enerzijds en de toename van het aantal leden anderzijds, stegen de inkomsten uit contributie met ca. f. 2.400,--. Door het groter aantal deelnemers aan de excursie in 1988 bedroegen de inkomsten hiervan ca. f. 2.000,-- meer dan in 1987.
Ten opzichte van het voorgaande jaar stegen in 1988 de lasten met ca. f. 7.800,--. Voornamelijk is dit veroorzaakt door de meerkosten van de excursie in 1988 met ca. f. 4.100,-- en een toevoeging aan de voorziening van de kosten van de Buitenband ad f. 2.000,--.
Het overschot over 1988 bedroeg f. 4.603,97. Dit bedrag zal worden toegevoegd aan de bestaande Algemene Reserve. Bovenstaand resultaat geeft volgens het Bestuur vooralsnog geen aanleiding tot contributieverhoging.

ad 6

In 1988 bestond de Kascommissie uit dhr. J.S. Meyer Jzn en mw. A.E. Hoogenbergh. Ingevolge de statuten treedt de heer Meyer af. Kandidaten voor zijn opvolging kunnen zich ter vergadering opgeven.

ad 7

Overeenkomstig de Statuten (artikel 10, sub 5) treedt het bestuur in zijn geheel af, doch stelt het zich herkiesbaar. Door het overlijden van onze voorzitter, mr A.K. Faber, is aanvulling van het bestuur noodzakelijk geworden. Vanuit het bestuur wordt voorgesteld de heer W.A. Rombout uit Rhenen. Een oproep tot kandidaatstelling vanuit de leden, heeft u inmiddels via een schriftelijke uitnodiging bereikt.

Bij het begin van de excursie naar de Vecht nemen Frankje Noordervliet en Koos van Drunen de deelnemerslijsten door.

OUDERENBONDEN BALLEN DE VUIST

'De ouderenbonden vinden dat ook ouderen recht hebben op een inkomenspositie die in een redelijke verhouding staat tot die van werkenden en willen daar ook voor vechten. Mocht het zo zijn dat de AOW verder wordt beperkt, dan kan de samenleving erop rekenen, dat het op een dag grijs zal zijn op het Binnenhof van demonstrerende ouderen.'
Met deze woorden begeleidde eind vorig jaar drs Theo Wehkamp, voorzitter van COSBO-Nederland, de aanbieding van de COSBO-nota 'Toekomend Inkomen'.
Als eindverslag van een discussieproject spreekt de nota in 37 stellingen de ongerustheid uit van de ouderenbonden (bijna een half miljoen leden) over de ontwikkeling van het ouderenbeleid. Zo wordt de AOW als sociaal aanvaardbaar minimum bedreigt. Sinds 1978 is het wettelijk minimumloon, waaraan de AOW is gekoppeld, 11% achtergebleven bij de loonontwikkeling en is de koopkracht van de AOW met 11,5% gedaald. Bovendien duiken voortdurend voorstellen op het recht op AOW te beperken en is reeds de idee geventileerd van een heffing van AOW-premie over het inkomen van 65-plussers. De COSBO vindt premiebetaling door gepensioneerden over hun pensioeninkomen onaanvaardbaar. In overeenstemming met de resultaten van een onderzoek van prof. dr ir A.Kapteyn van de katholieke universiteit van Tilburg, is de COSBO van oordeel dat de pensioenen met minstens 7% moeten worden verhoogd. Uit een oogpunt van emancipatie en participatie wordt in de nota nog eens het zelfstandig recht op medezeggenschap in besturen van pensioenfondsen benadrukt. Een stelling waarvoor ook de OVGO (de overkoepelende organisatie van verenigingen van gepensioneerden) zich bij voortduring inspant.

ZIJ KOMEN ERAAN!

Toen de Wegenwacht in 1946 werd opgericht, waren het niet de jongste techneuten, die solliciteerden. Sommige haakten na verloop van tijd weer af, omdat het beroep van wegenwacht hard bleek en een zware wissel trok op het fysiek. Ook het langzaam opgang komend herstel van de autobranche trok mensen weg. Vaak door een aanlokkelijker salaris. Nochtans bleef het korps groeien. Zoals de KLM in die tijd z'n Plesman had en DAF z'n 'meneer Huub', beschikte de Wegenwacht over Bram Mosheuvel. 'Meneer Mosheuvel' in die dagen van oprichting en groei. Onder zijn vaak stevige leiding werden steeds meer nieuwe mensen aangenomen. Dank zij het betere technisch onderwijs van na de oorlog ook steeds meer jongeren.
Die beginperiode was overigens wel gezellig. File's kwamen nauwelijks voor en de toen enige soort benzine kostte 35 cent. De mensen dachten nog minder commercieel en waren eerder bereid elkaar te helpen. In die sfeer werd de jonge wegenwacht als een soort kleine ondernemer op autorijdend Nederland losgelaten. Zijn reeds aanwezige kennis werd door Cees van Dijkhuizen aangevuld met een stoomcursus 'Improviseren'. Want er werden van die wegenwacht magische krachten verwacht. Hij moest overal verstand van hebben en alles wat naar benzine rook kunnen repareren. Hier bleek ook de praktijk de beste leermeester. Menig aankomend wegenwacht schoot wel eens een bok en moest met schade en schande groeien tot die getructe magiër. Hij was op zichzelf aangewezen en had geen communicatiemiddelen tot zijn beschikking om bij anderen te rade te gaan. De band met het Hoofdkantoor was sumier en bestond hoofdzakelijk uit het wekelijks bezoekje van de inspecteur en een flinke stapel portvrije diensten-veloppen. Later, toen de slechtverende zijspancombinaties werden vervangen door de Lelijke Eendjes, ging het allemaal beter, omdat - met de komst van de Wegenwachtstations - de mobilofoon in zwang kwam. Dat was niet dadelijk naar ieders zin. Sommige jongens meenden een stukje vrijheid en zelfstandigheid te moeten prijsgeven. Maar de voordelen bleken ruimschoots tegen de nadelen op te wegen. En een dienstauto was toch ook wel prettig. Het ouder wordende lichaam kreeg wat meer bescherming tegen het gure klimaat en menige rijpere wegenwacht slaakte een zucht van verlichting, als hij na een koude klus lekker in het beschuttende blik van zijn Eend kon kruipen.
Sedertdien is er veel veranderd. Er kwamen praatpalen, computers en nu zijn we in de tijd van de Datasystems gearriveerd. Omdat de Wegenwacht nog jong is - dit jaar 43 jaar oud -, zullen de sollicitanten van het tweede uur (en dat waren er nogal wat) aardig door hun grijze haar zitten. Velen zullen dan ook binnenkort het uniform voorgoed uittrekken en van hun welverdiende rust gaan genieten. Van de Wegenwacht blijven voor hen alleen de verhalen. Met een glas goede wijn bij het vuur, vertellen van vroeger, toen het nog echt leuk was langs de weg. Het vergrijsde leger in het corps is groot. Er stapt straks een heel legertje uit. Let maar op senioren. Ze komen eraan!

Tekst en tekening
Jaap Jaspersen

INSCHRIJVEN VOOR JUBILEUMEXCURSIE NOG TOT 1 APRIL

De aankondiging van onze jubileumexcursie in het decembernummer en de daaraan verbonden inschrijvingslimiet heeft in de gelederen van onze vereniging enige onrust teweeg gebracht en vragen doen rijzen. 'Augustus is nog zover? Kan ik niet wat later beslissen? En als het deelnemersaantal is bereikt, val ik dan buiten de boot?' Teneinde elke ongerustheid weg te nemen heeft het bestuur actie genomen. Met de volle medewerking van het hotelmanagement is het mogelijk geworden de inschrijving open te houden tot uiterlijk 1 april.
Wie zorgt dat de inschrijvingsbon vóór die datum bij onze secretaris is, kan op 9 en 10 augustus de reis meemaken en is verzekerd van een bed.

De geboden haast was ingegeven door het Golden Tulip-management, dat per 1 februari j.l. opgave wenste van het aantal deelnemers. Dit in verband met andere reserveringen. Men blijkt thans genegen ons uitstel te verlenen. De late beslissers hebben dus gelegenheid tot 1 april. Annulering naderhand is mogelijk, echter alleen wegens serieuze gezondheidsredenen. Men ontvangt dan het gestorte bedrag van f. 150,- per persoon terug.
De deelnemersprijs lijkt hoog, maar is het uiterste minumum om - ondanks de subsidie van de ANWB - uit de kosten te komen.

Het gezellige O.L. Vrouweplein met O.L.V.-basiliek.

Maar voor die prijs krijgt u:
- de heen en terugreis naar Zuid-Limburg
- de boottocht van Maastricht naar Luik
- koffie en gebak op de eerste dag in motel Maarsbergen
- bezoek met proeverij in een kaasmuseum
- een koffietafel in de Oude Hoeve te Arcen
- een welkomstdrankje bij het inchecken in het hotel
- een 4-gangendiner plus glas wijn in Auberge Fort St.Pieter
- sight-seeing in Maastricht
- overnachting in het 4-sterrenhotel Barbizon
- een buffet-ontbijt op 10 augustus
- koffie met vlaai op de Van Stiphout-boot
- een buffet-lunch tijdens de vaartocht naar Luik
- een rondtoer door de Ardennen
- een theestop in het witte stadje Thorn
- een vaarweldiner in restaurant De Woerd te Zuilichem

Daarmee zijn het twee volledig verzorgde dagen van naar wij verwachten onbezorgd plezier.
De prijs van f. 150,- all-in is op basis van een 2-persoonskamer. Alleenstaanden, die een eigen kamer wensen, betalen (helaas) een toeslag van f. 45,-.
De bon op deze pagina na invulling vóór 1 april opsturen naar mw. J.C. Verniers, Juliana v. Stolberglaan 180, 2595 CM Den Haag.

De Helpoort temidden van de oude muurresten (foto's VVV-Maastricht).

OVERLEDEN IN 1988

Met leedwezen hebben wij vorig jaar afscheid moeten nemen van de volgende oud-ANWBers:

Mr J.M. Harmsen, chef JA	jan.
Dhr J. Krens, chef Verzekeringen	jan.
Dhr. F.D. Nanning. Adv. acquisiteur	febr.
Mw. T. Dijkstra	mrt.
Hr. J. de Vries, Wegenwacht	mrt.
Mw. M.C. Smit, typiste	juni
Mw. R. Uiterwijk - v.d. Woude, wed. Dir. Alg. Toerisme	juni
Dhr. G. Hoogeboom, DC Wegenwacht	juni
Mw. E.C. Ackermann, bali employé	juni
Mw. J.E. Lonte, secr. kantoorhoofd Asd	aug.
Mw. M.G.F.M. ten Brink-Koning, bedrijfssecr. LA	aug.
Mw. A.M. Hiddes, Reisdoc. telefoniste	okt.
Dhr F.W. Meyer, Interne Diensten	okt
Mw. M.C. Croes, Chef Reisdoc. + Voorl.	nov.

BON

Hierbij geef ik mij op voor de Jubileumexcursie op 9 en 10 augustus.

Naam: .....

Adres: .....

Postcode/woonplaats: .....

[] Ik deel de kamer met .....

[] Ik wens een kamer alleen tegen de meerprijs van f. 45,-

[] De kosten ad ..... x f. 150,- (wel/niet vermeerderd met de 1 pers. toeslag) maak ik over op postrekening nr. 3816027 t.n.v. Ver. Gepensioneerden ANWB onder vermelding Jubileumexcursie.

Handtekening: ..... Datum: .....

ZATERDAG 1 APRIL WARENHUIZEN OPEN

Met de groeiende belangstelling voor natuur en milieu, blijkt ook de interesse te stijgen in de groene cultuur. Om dat te toetsen is er een geschikte gelegenheid op zaterdag 1 april. Dan bent u welkom in de kassen van meer dan 300 groente-, bloemen- en plantentelers, verspreid over 25 regio's in den lande. Hieronder volgen de diverse plaatsen.
GRONINGEN: Zuidbroek, tuinb.centrum De Akkers.
DRENTHE: Emmen, tuinb.centrum Klazienaveen.
OVERIJSSEL: Noordoostpolder, Ens, Luttelgeest.
GELDERLAND: Twello e.o.; Over Betuwe, Bemmel, Huissen, Lent.
UTRECHT: Vleuten, De Meern.
NOORD-HOLLAND: Heerhugowaard, Rustenburgerweg; Heiloo, Maalwater/Vennewatersweg; Heemskerkduin; Aalsmeer, Hoofdweg/Kalslagerweg, Bloemenveiling, Legmeerdijk.
ZEELAND: Flakkee, Ooltgtensplaat; Schouwen-Duiveland (alleen 's middags 13-17 uur).
NOORD-BRABANT: Asten, Tuinbouwcentrum.
ZUID-HOLLAND: Westland, startpunt Veiling Delft-Westerlee, De Lier; Waddinxveen, Abr. Kroesweg; Stompwijk, tuinbouwcentrum; Pijnacker, tuinb.gebied Overgauwseweg; Roelofarendsveen; Rijnsburg, bloemenveiling Flora; Voorne Putten, Spijkenisse, Geervliet, Hellevoetsluis; Sion, tuinbouwgebied tussen Rijswijk en Delft; Hoekse Waard, proefboerderij Westmaas; IJsselmonde Oost; Eiland van Dordrecht.

Het oogsten van radijs in een kas in het Westland.

BIJ-ZONDERHEDEN

Het speelde zich af in de jaren zestig, toen er nog zeer calvinistisch werd gedacht bij de ANWB en de Kampeerraad. Zo werd streng de hand gehouden aan de regel: geen personen van beiderlei kunne in één tent zonder boterbriefje. Maar het geval wilde, dat op één van de bijkantoren een koffiejuffrouw werkte van inmiddels 61 jaar, die haar tijd ver vooruit was en al jaren samenwoonde met een (oudere) man zonder getrouwd te zijn. Om met haar vriend op één kampkaart te mogen staan en uiteraard met de foto's van beiden, moest ieder jaar opnieuw speciale toestemming worden gevraagd aan 'Den Haag'. Ook die ene keer, toen de hoofdinformatrice met vakantie was en ze de papieren met aanvraag moest inleveren bij een jonge informatrice. De koffiejuffrouw geneerde zich nogal. Ze boog zich ver over de balie en fluisterde: 'ja, dat moet iedere keer opnieuw, want zie je, ik leef in combinatie...'
De informatrice snapte er geen fluit van, maar bleek bij navraag elders óók de uitdrukking 'in concubinaat' niet te kennen.

BUITENPOST

Medische keuring
Gesteld wordt, dat als een ANWB-personeelslid gepensioneerd wordt of met vut gaat, alle faciliteiten van de werkenden gehandhaafd blijven. Ik had ieder jaar deelgenomen aan de bedrijfsmedische keuring bij dr Botter en dacht dat die ook door zou gaan. Volgens mw. Tuurenhout was dit echter de enige uitzondering. Op dat moment tilde ik daar niet zo zwaar aan, maar daar ik er er wel prijs op stelde, heb ik op eigen kosten een soortgelijke medische keuring laten verrichten door mijn huisarts. De kosten bedroegen f. 250,-.
Onder de groep gepensioneerden en vutters van de ANWB moet ongetwijfeld een niet gering percentage zijn dat belangstelling heeft voor een jaarlijkse medische keuring, maar daarvan door een een privé-uitgave van bijv. f. 250,- wordt weerhouden. Lijkt dit een juiste, terechte uitzondering op 'handhaving van de faciliteiten van de werkenden'? Mij lijkt dit niet. Wellicht delen anderen deze mening en kunnen we die de directie i.c. de heer Nouwen voorleggen. Graag hoor ik de mening van andere leden van onze vereniging in de Buitenband.
W.W. Meijsen, Rotterdam

KOKEN MET PAUL VAN DER MEIJ

Terug in de tijd. Hoe vaak zeggen we aan tafel niet, 'vroeger bij ons thuis' en dan volgt doorgaans wat 'mijn' moeder deed met boontjes en appeltjes, met stooflappen en moten vis. Dodelijk voor degeen, die naar beste vermogen juist het eten op tafel had gebracht. Maar wie de herinnering ophaalt, proeft bijkans weer de smaak op de tong. Paul van der Meij, meesterkok in het Amstel Hotel te Amsterdam, heeft ook z'n herinneringen en zijn weet van de overlevering. Hij is voor ons in z'n geheugen gaan spitten. 't Voorafje is van deze tijd. Zelfs even vooruitgedacht met het oog op de komende asperge-oogst. Maar 't hoofdgerecht is ditmaal uit de voltooid verleden tijd. Karper volgens grootmoeders recept.

ASPERGES COCKTAIL

Benodigdheden
250 gr. asperges
100 gr. gekookte ham
80 gr. noorse garnalen
2 eetl. mayonaise
1 mespuntje cayennepeper
gehakte bieslook of dille
1 theelepel sherry
1 theelepel cognac

Schil de asperges met een dunschiller voorzichtig van kop naar staart en snijd het kontje af. Kook ze nu in water met zout ± 10 min. en laat ze koud worden. Snijd de asperges in stukjes van 2½ cm., snij van de ham kleine blokjes en meng beide met de noorse garnalen. Doe nu de mayonaise bij de sherry, cognac, cayennepeper en gehakte dille of bieslook en meng dit bij het asperge/ham/garnalenmengsel.
Verdelen over glazen en een takje dille erop voor de garnering.

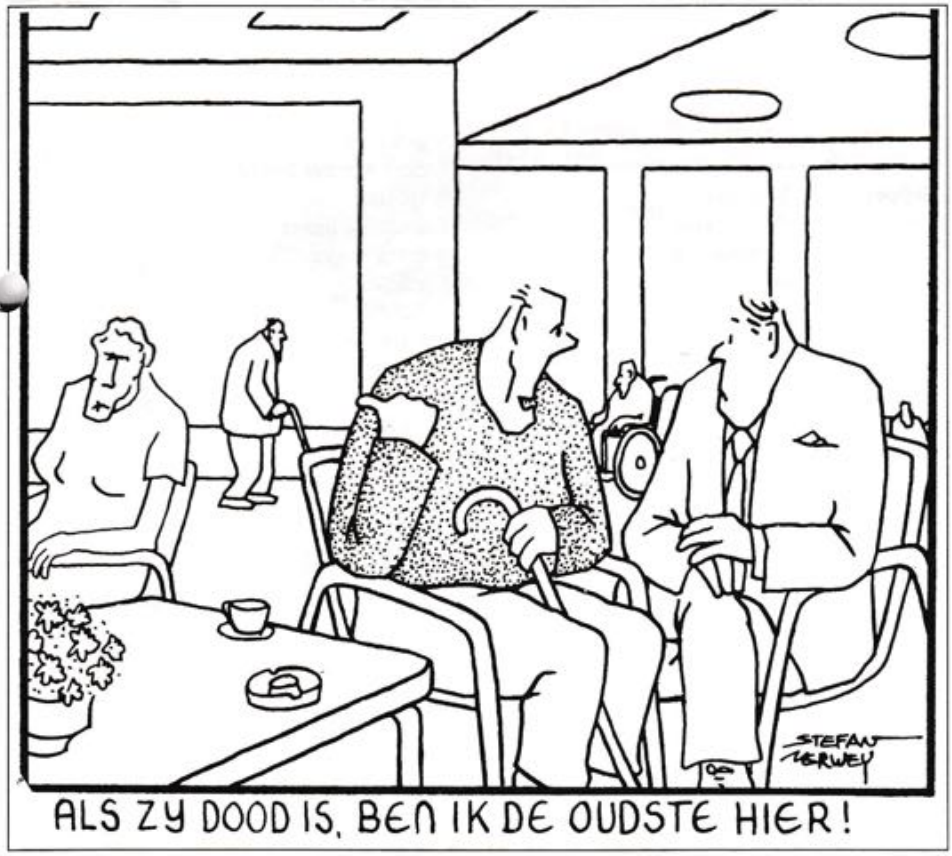

Overgenomen uit De Volkskrant.

GROOTMOEDERS KARPER

Benodigdheden
2 moten karper
2 eetlepels wijnazijn
¼ prei
4 takjes peterselie
50 gr. knolselderij
½ winterwortel
½ ui
1 laurierblad
5 peperkorrels
1 kruidnagel
2 eierdooiers
½ theelepel paprikapoeder
½ dl. mayonaise
½ theelepel zout

Vraag bij de visboer om de kop of de staart van de karper om bouillon te trekken.

Maak de prei, wortel en knolselderij schoon en snij ze in kleine stukjes. Doe dit ook met de ui. Doe prei, wortel, knolselderij, ui,rlaurier, kruidnagel, peperkorrels, azijn en zout in een pan met water en breng dit aan de kook. Leg nu de moten karper er voorzichtigbij en laat ze in ± 12 minuten gaar worden. De moten moeten net onder water staan. Haal daarna de moten uit het water en laat ze op een schaaltje afkoelen. Doe nu de kop of de staart van de vis in het kookvocht. Laat het vocht indampen tot 1/3 van de oorspronkelijke hoeveelheid. Zeef het vocht een laat dat afkoelen. Voeg dan de eierdooiers toe en klop dit luchtig; voeg dit dan bij de mayonaise. Breng het geheel op smaak met paprikapoeder en giet de saus over de vis. Leg er eventueel wat tomaat en citroen bij. Het gerecht wordt koud geserveerd.

FIETSEN OP VOORNE-PUTTEN

Actieve leden van de VG-ANWB in de Randstad worden opgeroepen mee te gaan fietsen op Voorne-Putten. Een polder- en duintocht met Maassluis als begin- en eindpunt van circa 50 km, samengesteld door ons lid Roel Slegtenhorst. De tocht wordt gehouden op donderdag 27 april en start om 10 uur 's ochtends bij de pont over de Nieuwe Waterweg. Het is mogelijk eventueel af te steken en terug te keren naar het vertrekpunt bij de pont. Er zijn onderweg diverse établissementen voor rust, koffie en lunch. Het is de bedoeling, dat men met eigen vervoer naar Maassluis komt. Bij de pont is voldoende parkeerruimte. Voor leden uit Den Haag en omgeving zal bij voldoende deelname een vrachtwagen rijden voor het fietsvervoer. Zo mogelijk voor 1 april melden bij mw. Gerda Borsje, telefoon 070-837766 of de redacteur van de Buitenband.

KRUISWOORDRAADSEL

De 'Hersenbreker' in het decembernummer '88 is de puzzelaars onder ons te machtig geweest. Of niemand heeft zich gewaagd aan het complexe cijferspel van Ciska Paanakker, óf niemand is er uitgekomen. Hoe het zij, de nieuwjaarspost bevatte geen oplossing. Geen goede, geen foute.

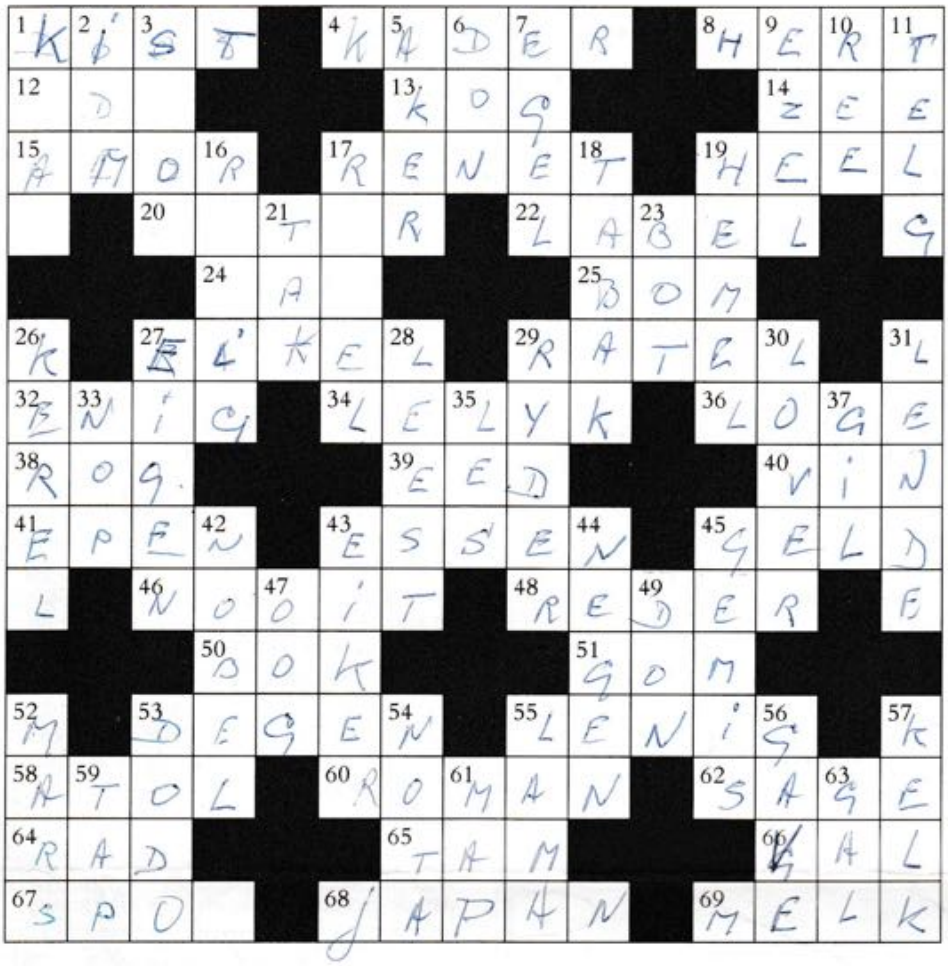

Horizontaal:

1. verpakking
4. raam
8. zoogdier
12. rivier
13. vaartuig
14. watervlakte
15. liefdesgod
17. appelsoort
19. gaaf
20. hoofddeksel
22. adreskaartje
24. deel v.e. kledingstuk
25. wapentuig
27. boomvrucht, klepper
32. uniek
34. niet fraai
36. gast
38. zeevis
39. plechtige verklaring
40. deel van een vis
41. pl. in Limburg
43. pl. in Duitsland
45. betaalmiddel
46. nimmer
48. scheepseigenaar
50. mann. dier
51. plaksel
53. wapen
55. buigzaam
58. koraaleiland
60. prozaverhaal
62. volksoverlevering
64. wiel
65. mak
66. ondergang
67. stop van een vat
68. land in Azie
69. drank
63. bitter vocht

Verticaal

1. mooi
2. gedicht
3. overal
5. putemmer
6. sp. titel
7. stekelig dier
9. zoogdier
10. soort hert
11. afstammeling
16. lang en slank
17. mann. hond
18. genotmiddel
19. gewelf
21. deel van een boom
23. platvis
26. man
27. vertrouwelijk
28. vorm
29. voorm. muntstuk
30. gebladerte
31. lich. deel
33. wolpluis
35. onderricht
37. kreet
42. edel
43. vrachtschip
44. telwoord
45. geleden verlies
47. deel van het hoofd
49. sp. titel
52. hemellichaam
53. grote vogel
54. rekening
55. lastdier
56. talent
57. wijnglas
59. kraan
61. omslag

Bij juiste oplossing vormen de letters van de hierna genoemde nummers een beroep:
40 - 7 - 17 - 1 - 39 - 9 - 29 - 67 - 58 - 45 43 - 54 - 59

Oplossingen van dit Kruiswoordraadsel inzenden vóór 15 april a.s. naar mw. J.C. Verniers, Juliana v. Stolberglaan 180, 2595 CM Den Haag. Voor de goede oplosser is er een cadeaubon ter waarde van f. 25,-. Veel succes.

BIJDRAGE OVGO VOORTAAN LAGER

Het bestuur van de OVGO (Overleggroep Verenigingen van Gepensioneerden van Ondernemingen) heeft een billijker regeling voor de contributie vastgesteld. Gezien het grote verschil in ledental van de aangesloten verenigingen, is de jaarlijkse bijdrage bepaald op f. 255,- per vijfhonderdtallen. De VG-ANWB met 335 leden betaalt per 1 januari 1989 dus dit minimumbedrag.